

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 6C/153/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205316
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7613205316.4

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Júlia Weiserová v právnej veci žalobcu U. F. P., A. XX.X.XXXX, W. F., X. XXXX/X proti žalovanej A. F., A. XX.X.XXXX, W. X. XX, právne zast. JUDr. Ivetou Višňovskou - advokátkou, Spišská Nová Ves, Radničné námestie 4, o zaplatenie 1.230,13 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 767,05 Eur s 8,75%-tným ročným úrokom z omeškania počnúc od 24.1.2013 do zaplatenia a k rukám žalobcu trovy konania 17,76 Eur a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 1.230,13 € s 8,75% úrokom z omeškania od 24.1.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby, ale aj vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že ako advokát zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory pod číslom 2555, v právnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/24/2012 na základe plnej moci zastupoval odporkyňu ako žalobkyňu v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,-Eur. Žalovaná okrem zálohy 200,-Eur, ktorú mu na náklady právneho zastúpenia zložila, napriek viacerým výzvam, neuhradila mu trovy právneho zastúpenia v konaní o ochranu osobnosti a dlhuje mu žalovanú sumu. Poukázal na to, že v konaní ho žalovaná zavádzala, uvádzala nepravdivé skutočnosti, čo sa napokon dozvedel až nahliadnutím do súdneho spisu, napríklad aj ohľadne priestupkového konania, kde práve v tomto konaní bola uznaná vinnou za to, že nadávala U. O.. Problémy má aj s ďalším svojim klientom Q. M., ktorý mu taktiež dlhuje nejaké peniaze za právne zastupovanie. K žalobe priložil aj vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v zmysle vyhl. MS SR č. 557/2008 Z.z., datované dňom 7.2.2013. V tomto vyúčtovaní je zohľadnená odmena advokáta, ako aj náhrada hotových výdavkov.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 6Ro/102/2013 dňa 2.4.2013, proti ktorému včas podala odpor žalovaná. V odôvodnení odporu, ale aj vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že nemá finančných prostriedkov na zaplatenie žalovanej sumy. Tvrdila, že so žalobcom ako advokátom sa dohodla ústne pri prevzatí právneho zastúpenia na 200,- Eur a následne žiadala od nej ešte 200,- Eur, ktoré mu uhradila, ale upokojoval ju, že napokon tieto trovy konania aj tak zaplatí žalovaný účastník konania v konaní o ochranu osobnosti. Následne mu dala bez akéhokoľvek dokladu 50,- Eur, čiže mu vyplatila spolu 450,- Eur. Vyčítala žalobcovi, že vedel, že je v hmotnej núdzi, napriek tomu ju nepoučil o možnosti požiadať o bezplatné právne zastúpenie Centrum právnej pomoci. Zdôraznila, že vo vyúčtovaní konzultácie si žalobca vymyslel, pretože bola v kancelárii jeho len dva razy a to jedenkrát pri prvej návšteve a raz v priebehu konania. Nikdy jej nedoručil ani záverečné rozhodnutie v konaní o ochranu osobnosti a znemožnil jej tak možnosť podať odvolanie. Za tým účelom sa sťažovala na neho aj na Slovenskú advokátsku komoru v Bratislave listom z 8.5.2013, ktorý v kópii súdu predložila. Predložila tiež písomné

prehlásenie Q. M. v kópií zo dňa 8.5.2013, ktorý bol údajne prítomný na rokovaníach. V priebehu konania uviedla, že pri jednotlivých rokovaníach jej žalobca ako advokát povedal, že zastupovanie nie je zadarmo, že má s tým náklady a že vlastne sa vôbec na žiadnej pevnej sume ohľadne zastúpenia nedohodli, ale ona ho upozorňovala na svoju príjmovú a sociálnu situáciu. V záveroch konania o ochranu osobnosti ju upozornil žalobca, že chce od nej ešte 700,- Eur, na čo mu povedala, že ona peniaze nemá. Situácia je taká, že sa rozvádza, má dve mal. deti, nemá príjem a mohla by mu splácať dlh po 5,-Eur mesačne.

Vo veci bol po vykonanom dokazovaní vydaný rozsudok 6C/153/2013-27 zo dňa 27.5.2013, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 817,05 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 24.1.2013 do zaplataenia a trovy konania a v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá.

Proti rozsudku bolo v zákonnej lehote podané odvolanie zo strany žalovanej, ktorá okrem iného namietala, že jej nebolo umožnené právne zastúpenie o ktoré súd žiadala.

Krajský súd v Košiciach uznesením 11Co/376/2013-51 zo dňa 11.3.2015 rozsudok súdu 1. stupňa s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preštudovaní veci dospel záveru, že procesným postupom súdu 1. stupňa, ktorý napriek žiadosti žalovanej o ustanovenie zástupcu z radov advokátov sa touto nezaoberal, došlo k odňatiu práva žalovanej konať pred súdom a k porušeniu jej práva na súdnu ochranu.

Súd 1. stupňa postupujúc v súlade s pokynmi odvolacieho súdu odkázal žalovanú s jej žiadosťou na Centrum právnej pomoci, a toto jej rozhodnutím sp. zn. 5803/2015-KaKE, R.z. 47741/2015 zo dňa 28.7.2015 priznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci a určilo advokátku JUDr. Ivetu Višňovskú, Spišská Nová Ves, Radničné námestie 4 na zastupovanie v tomto konaní.

Žalobca na podanej žalobe zotrval.

Právny zástupca žalovanej žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že bolo povinnosťou žalobcu poučiť žalovanú, ktorá bola v hmotnej núdzi o možnosti požiadať o ustanovenie bezplatného právneho zástupcu z radov advokátov. Poukázal na ustanovenie § 18 ods. 4 Zákona o advokácii, podľa ktorého má advokát povinnosť informovať klienta ešte pred začatím zastupovania o výške odmeny, ináč mu táto odmena nepatrí.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedka Q. M., oboznámil sa s vyúčtovaním trov právneho zastúpenia žalobcu zo dňa 7.2.2013, čelným prehlásením svedka zo dňa 8.5.2013, príjmovými dokladmi zo dňa 29.2.2012 a 21.5.2012, obsahom spisu tunajšieho súdu 16C/24/2012 i ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia zo dňa 7.2.2013 súd zistil, že žalobca si okrem prípravy a prevzatia veci, podania žaloby účtoval ako plný úkon účasť na pojednávaní dňa 21.5.2012, 31.7.2012, 4.9.2012, 15.10.2012 a 20.11.2012, ďalej konzultácie dňa 9.5.2012, 8.8.2012, 5.9.2012 a 14.11.2012, ale aj náhrady cestovného, stratu času, režijný paušál.

Z príjmových pokladničných dokladov zo dňa 29.2.2012 a 21.5.2012 mal súd preukázané, že žalovaná zložila na trovy právneho zastúpenia žalobcovi zálohy dva krát po 200,- Eur, spolu 400,- Eur.

Svedok Q. M. uviedol, že boli u U.. P. vždy so žalovanou spolu, a to prvýkrát dňa 29.2.2012 a druhýkrát dňa 7.3.2012. Pri prvom stretnutí dňa 29.2.2012 mu obaja zaplatili po 200,- Eur za zastupovanie o konaní o ochrane osobnosti. Pri druhom stretnutí dňa 7.3.2012 mu on zaplatil 100,- Eur a žalovaná 50,- Eur. On bol osobne prítom ako boli finančné prostriedky pánovi U.. P. odovzdané. Čo sa týka ďalších 200,- Eur zaplatených žalovanou, uviedol, že má vedomosť o tom, že tieto finančné prostriedky boli žalobcovi vyplatené a to priamo v budove súdu pred pojednávaním. Pred ďalším pojednávaním od nej žalobca pýtal ďalších 200,- Eur za zastupovanie, pričom on sám ju naviedol na to, aby mu finančné prostriedky nedávala, kým s ním nemá podpísanú zmluvu. Uviedol, že pred jedným pojednávaním, kde som bol on pozvaný ako svedok, sa žalobca pred pojednávaním vyjadril, žeby vo veci už nemal zastupovať, pretože mu nikto neplatí ale vzhľadom k tomu, že ide o kľúčové pojednávanie zastupovať žalovanú bude ďalej. ďalej uviedol, že pri prvom stretnutí bola medzi ním a rovnako aj žalovanou ústna dohoda so žalobcom a to 100,- Eur za žalobu. Žalovaná uviedla právne zástupcovi, že je v hmotnej núdzi,

že poberá 120,- Eur mesačne a že manžel tiež nerobí. Informácia o možnosti poskytnutia bezplatného zastupovania žalobcom podaná nebola a nebola dohodnutá ani o výška odmeny. Žalobca sa podľa jeho názoru spoliehal, že vyhrá spor a že peniaze bude inkasovať aj od žalovanej a následne aj z vyhratého sporu.

Z čestného prehlásenia svedka zo dňa 8.5.2013 súd zistil, že Q. M. v tomto prehlásení uviedol, skutočnosti totožné so skutočnosťami uvedenými vo svojej svedeckej výpovedi.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 16C/24/2012 mal súd preukázané, že žalobca zastupoval žalovanú v konaní o ochranu osobnosti proti U.Á. O., v ktorom konaní bola žalovaná navrhovateľkou. Zastupoval ju na základe plnej moci zo dňa 29.2.2012. Z tohto spisu súd zistil, že žalobca sa ako advokát zúčastnil dňa 21.5.2012 na nemeritornom pojednávaní, a na pojednávaniach dňa 31.7.2012, 4.9.2012, 15.10.2012 a 20.11.2012, pričom v týchto prípadoch išlo už o pojednávania meritórne. Rozsudkom 16C/24/2012 - 77 zo dňa 20.11.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.1.2013 bola žaloba A. F. proti U. O. o ochranu osobnosti s príslušenstvom zamietnutá, súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal a žalovanej bolo v tomto konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Zo spisu bolo ďalej zistené, že A. F. bola uznesením 16C/24/2012-20 zo dňa 26.4.2012 poučená o jej procesných právach a povinnostiach v konaní, vrátane poučenia podľa § 30 O.s.p. o možnosti požiadať o ustanovenie advokáta prostredníctvom Centra právnej pomoci, pokiaľ sú u nej predpoklady na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Predmetné poučenie jej bolo doručené do vlastných rúk po podaní žaloby a prebrala ho dňa 30.4.2012 o čom svedčí poštová doručienka založená v spise s jej podpisom.

Podľa § 24 ods. 1 až 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. Advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

Podľa § 9 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

V zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., pri predmete sporu 2.000,- Eur v konaní 16C/24/2012, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 2.000,-Eur je 91,29 Eur.

Súd preskúmal v prvom rade konanie 16C/24/2012 a zistil, že nie je naplnený predpoklad v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o advokácii, podľa ktorého advokát nemôže požadovať ani prijať odmenu od klienta za právne služby v konaní pred súdom, ak podľa rozhodnutia súdu nebola priznaná náhrada trov konania klientovi z dôvodu, že služby neboli poskytnuté s odbornou starostlivosťou; v prípade, ak bola z tohto dôvodu rozhodnutím súdu náhrada trov znížená, nemôže advokát požadovať a prijať odmenu od klienta za právne služby v rozsahu takéhoto zníženia. To platí aj v prípade, ak advokát nevykonal úkon potrebný k priznaniu náhrady trov konania. Zároveň však nebolo v konaní preukázané ani nesplnenie povinnosti žalobcu ako advokáta v predmetnom konaní podľa § 18 ods. 4 citovaného zákona, podľa ktorého advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

V konaní o ochranu osobnosti bola žaloba žalobkyne A. F. zamietnutá rozsudkom s tým, že žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania. Žalobkyňa bola v tomto konaní oslobodená od súdnych poplatkov a súd nepriznal trovy konania úspešnému účastníkovi, podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.

Po vykonanom dokazovaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi tohto konania nebola uzavretá písomná dohoda o odmene advokáta - žalobcu v tomto konaní, tento ju o preddavkových platiach informoval iba ústne. Preto má podľa názoru súdu advokát právo na tarifnú odmenu. Skutočnosť,

že naozaj dohoda o odmene pri zastupovaní žalovanej žalobcom v konaní o ochranu osobnosti tunajšieho súdu 16C/24/2012 nebola uzavretá ani ústne, ani písomne potvrdila vo svojej výpovedi samotná žalovaná, ktorá však zároveň konštatovala, že preddavky - finančné prostriedky za poskytnuté služby boli žalobcom požadované priebežne. Argumentovala len tým, že nemala dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie trov právneho zastúpenia a sama uviedla, že v priebehu konania ju upozorňoval advokát, že právne zastúpenie nie je zadarmo, žiadal od nej platby postupne, naposledy ju informoval, že mu dlhuje ešte 700,- Eur. Skutočnosť, že žalovaná nemá dostatok finančných prostriedkov však ešte neodôvodňuje skutočnosť, že by žalobca nemal nárok na odmenu a náhradu hotových výdavkov podľa tarify v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z., pretože ju nezastupoval ako advokát určený Centrom právnej pomoci, ale na základe plnej moci. Žalovaná síce tvrdila, že ju o možnosti ustanoviť bezplatného právneho zástupcu z radov advokátov žalobca nepoučil, žalobca však argumentoval, že tak učinil pri ich prvom stretnutí v dôsledku čoho došlo následne k podaniu žiadosti o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Súd však poukazuje na skutočnosť, že aj ak by nebola poučená zo strany advokáta, žalovaná bola o tejto možnosti hneď v úvode konania v predmetnej veci informovaná zo strany súdu a to uznesením 16C/24/2012-20 zo dňa 26.4.2012, doručeným jej do vlastných rúk dňa 30.4.2012 a napriek tomu túto možnosť následne nevyužila. Súd však zväzil vyúčtované trovy právneho zastúpenia a dospel k záveru, že žalobcovi nepatria až v takom rozsahu, v akom si ich uplatnil.

Súd žalobcovi priznal odmenu za 6 právnych úkonov po 91,29 Eur (príprava a prevzatie, podanie žaloby a účasť na meritórnych pojednávaniach 31.7.2012, 4.9.2012, 15.10.2012 a 20.11.2012), spolu 547,74 Eur. Ďalej súd za účasť na nemeritórnom pojednávaní 21.5.2012 priznal žalobcovi 22,82 Eur (1/4 sadzby podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky). Vyúčtované konzultácie žalobcovi nepriznal, pretože tieto neboli žalobcom preukázané zápisom o porade s klientom.

Podľa § 15 vyhl. č. 655/2004 Z.z., advokát má popri nároku na odmenu aj nárok:

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Súd priznal žalobcovi hotové výdavky a to náhradu cestovného a stratu času súvisiace s piatimi pojednávami na tunajšom súde, na ktorých sa zúčastnil a to za cestu motorovým vozidlom za cestu na 5 pojednávanií Prešov - Spišská Nová Ves a späť (41,80 Eur, 42,56 Eur, 42,56 Eur, 41,90 Eur, a 42,66 Eur) spolu 211,48 Eur, ako aj náhradu za stratu času 12,72 Eur za 3 začaté polhodiny za každú cestu na pojednávanie a za 3 začaté polhodiny za každú cestu z pojednávania, spolu 6 polhodín na päť pojednávanií, čo činí 381,60 Eur. Súd konštatuje, že je namieste priznať náhradu cestovného za použitie osobného motorového vozidla, pretože je všeobecne známe, že spojenie Prešov - Spišská Nová Ves a späť hromadnou dopravou je obtiažné a časovo náročné, kde aj náhrada za stratu času by bola oveľa vyššia.

Súd taktiež priznal režijný paušál za 7 úkonov, vrátane nemeritórneho pojednávania 7 x 7,63 Eur, t.j. 53,41 Eur v zmysle ustanovenia § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (jedna stotina výpočtového základu za každý úkon právnej služby r. 2012). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Žalobca by mal podľa vyššie uvedeného právo na zaplatenie sumy 1217,05 Eur zo strany žalovanej. Súd však od tejto čiastky odpočítal žalovanou poskytnuté zálohy a to 2 x po 200,- Eur zaplatené dňa 29.2.2012 a 21.5.2012 o čom svedčia žalovanou predložené príjmové doklady a sumu 50,- Eur zaplatenú dňa 7.3.2012, zaplatenie ktorej mal súd preukázané svedeckou výpoveďou. Po odpočítaní sumy 450,- Eur teda priznal žalobcovi právo na zaplatenie sumy 767,05 Eur i s príslušným zákonným úrokom z omeškania účtovaným v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb.. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný odo dňa právoplatnosti rozsudku 16C/24/2012-77 zo dňa 20.11.2012.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pričom žalobca mal úspech vo výške 62 %, žalovaná úspech vo výške 38 % a teda pomer úspechu a neúspechu žalobcu je vo výške 62% - 38%, t.j. 24 %. Trovy konania uplatnené žalobcom predstavovali 74,- Eur titulom uhradeného súdneho poplatku z návrhu a náhradu cestovného na pojednávanie dňa 27.5.2013 42,56 Eur a dňa 2.12.2015 9,60 Eur, spolu 52,16 Eur a náhrada za stratu času 13 začatých polhodín po 13,98 Eur, spolu 181,74 Eur. Trovy teda celkom činili sumu 307,90 Eur. Súd však bol toho názoru, že žalobcovi nevzniklo právo na náhradu za stratu času účtovanú podľa § 17 Vyhl. č. 655/2004 Z.z., pretože tieto by prináležali iba advokátovi pokiaľ by ním bol žalobca v konaní zastúpený. Taktiež mu súd nepriznal náhradu cestovného, pretože vyúčtovanie cestovného súdom nebolo podložené žiadnymi dokladmi a nie je zrejmé aké dopravné prostriedky boli vlastne žalobcom použité na prepravu. Priznal teda žalobcovi právo na náhradu časti zaplateného súdneho poplatku podľa úspechu v spore, a to 24 % zo sumy 74,- Eur, čo činí 17,76 Eura túto sumu titulom náhrady trov konania zaviazal

Súd nepoužil ustanovenie § 150 O.s.p., keďže nejde o takú vysokú sumu, ktorá by predstavovala ohrozenie výživy žalovanej a jej rodiny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 250a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a Exekučnom poriadku.